

der er Plads nok, til 10 uformuende Drengene af Samfundet, der nu staa og vente paa en saadan Tilladelse, og for hvem vi vente at kunne faae god Brug under Udviklingen af vort Flaadevæsen, og for hvem vi allerede have haardt Brug i dette. Dieblif. — Jeg skal med disse Bemærkninger foreløbig afvente, hvad det ærede Mindretal yderligere vil berette med den mig iøvrigt aldeles uforklarlige Modstand mod denne lille Lov.

Marineministeren (Dreyer): Efter det udsørlige Foredrag, vi have hørt af den ærede Drdsfører, kan der ikke for mig være Anledning til at sige Meget om den foreliggende Sag. Jeg kan tiltræde det Vindringsforslag, som foreligger fra Udvalgets Flertal. Som af den ærede Drdsfører anført, vil Skolens Elevantal derved kunne holdes til i Gjennemsnit 70 i de næste 3 Aar, eller egentlig i de 3 Aar, der begynde den 1ste October i Aar. Efter det forelagte Lovudkast vilde man rimeligvis kunne føre Gjennemsnits-Antallet for de 3 Aar op til 73 à 74. Forskjellen er saaledes ikke stor, og da jeg desuden ikke kan vente at faae Lovforslaget igjennem, som det er forelagt, tiltræder jeg gjerne det stillede Vindringsforslag. Iøvrigt har den ærede Drdsfører saa udsørligt og rigtigt fremsat og i Tal viist Betydningen af, at denne lille Lov kan komme igjennem, at jeg ganske kan henholde mig dertil. Den ærede Drdsfører har ogsaa taget Lovforslagets Forhold til den forelagte Sværnslov og til den Behandling, som en lignende Lov for et Par Aar siden har været underkastet her i Thinget, i Betragtning. Jeg skal dertil kun ganske i Almindelighed sige, at, saavidt jeg fornaar at skjønne, vil ved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag Intet som helst være foregrebet med Hensyn til Fremtiden. Dette har ogsaa den ærede Drdsfører viist, som det forekommer mig, paa en meget overbevisende Maade. Med disse korte Bemærkninger skal jeg bede det høie Thing om at stemme for Vindringsforslaget og derefter for Lovforslaget i dets derved tilveiebragte Stikelse.

N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgfreds): Jeg kan være enig med den høitærede Marineminister i, at det var et udsørligt Foredrag, som vi hørte af den ærede Drdsfører, og jeg kan ogsaa forstaa, at den høitærede Marineminister kunde yde Vedkommende sin Anerkjendelse derfor. Smidlertid kan jeg ikke være enig i, at man faar vedtaget Forslaget eller Vindringsforslaget, saaledes som dette er stillet af Flertallet, og jeg skal tillade mig i Rothed at sige hvorfor. Dette Forslag, som her foreligger til Forhandling, er jo en stykkevis Revision af Sværnsloven, og vi pleie ikke her i dette Thing at indlade os paa stykkevis Revisioner. Vi have ikke gjort dette paa Hæveromraadet eller paa Sold-

raader, man kan nævne (Stemmer: Salttoldloven ifjor!). Der kan naturligvis ikke Undtagelser herfra, og det er stiet, men dersom der er noget Medlem her i dette Thing, der særlig har protesteret mod disse Undtagelser, er det det ærede Medlem, der i Dag har været Drdsfører for dette Forslag. Naar jeg siger, at man ikke bør vedtage dette Lovforslag, er det jo, fordi det er afgjort, at der maa være en Grændse, og Mindretallet har troet, at denne Grændse var kommen, at vi altsaa maatte sige Stop. Det nytter ikke, at den ærede Drdsfører paaftaaer, at Folkethinget tidligere har viist Smødekommen paa saadanne Omraader. Han nævnte saaledes f. Ex. Loven af 1876 om Søofficersskolen, hvor Elevantallet blev forhøjet fra 10 til 12, og han nævnte desuden flere. Hvad beviser dette? Det beviser, at Folkethinget har viist Smødekommen dengang, men man maa komme til det Punkt, som jeg sagde før, da man maa sige: Stop! Nu gaa vi ikke videre. Hvor vil det ellers føre hen? Hvad vil Enden blive? Det vil føre til, at Ministeren og de, der støtte Ministeren, ville faae Alt, hvad de ønske med Hensyn til Revisionen, medens det, som vi ønske, og som Befolkningens store Flertal kræver, ikke vil blive fyldestgjort. Man pleier at sige for et gammelt Ord: Noget for Noget, naar Venstreb skal holdes, og jeg tvivler om, at den ærede Drdsfører, naar han bliver ved at tilfredsstille Fordringer, der komme fra den Side, da vil kunne faae de Fordringer tilfredsstillede, som han tidligere og — som jeg formoder — endnu vil være Talsmand for. Det tror jeg ikke. Hvad har Befolkningen krævet ikke alene med Hensyn til Revisionen af Loven om Sværnets Ordning men ogsaa med Hensyn til Revisionen af Loven om Hærens Ordning? Man har krævet Garnisonstjenestens Afskaffelse, Indskrænkning i Leirsamlingen osv.; men hvilken Udbygning have vi nu, naar vi, som jeg før nævnte, give dette bort fra os, selv om man kan paapege det, som er tilstede, som Ulemper, til at faae disse Sager gjenneførte? Og den Ulempe, som her er tilstede, er man istand til at kunne afhjælpe paa anden Maade. Den ærede Drdsfører har jo selv leveret det allerbedste Bevis for, at denne Ulempe kan afhjælpes, nemlig derved, at han fremsførte, at naar det af det daværende Flertal i Udvalget indstillede og af Folkethinget godkjendte Forslag om en Revision af Sværnets Ordning blev til Lov, vilde denne Ulempe være afhjulpen. Hvad er da lettere eller bedre end at arbejde paa at faae det Forslag gjort til Lov, som vi i Forening have arbejdet for og stent for? Det er jo den allernærmeste Maade at søge Manglerne afhjulpne paa, naar man arbejder for, at Forslaget, som Folkethinget har godkendt, bliver til Lov. Dernæst have vi i Loven om Sværnets Ordning af 24de April 1868 en Bestemmelse, der tillader